

दानियेलको पुस्तक - संख्या छब्बीस

नबूकदनेसरका सात समयहरू: मूर्तिपूजकता, पोपवाद, र संयुक्त राज्य अमेरिकालाई उद्धाटित गर्ने एक भविष्यसूचक पटचित्र

Jeff Pippenger

2023-12-21

चौथो अध्यायमा नबूकदनेसरको प्रतीक अद्भुत छ। उनका “सात समय”ले ती समय-अवधिहरूको प्रतीक प्रस्तुत गर्थे, जसमा मूर्तिपूजा (दैनिक) र पापसीवाद (उजाड गर्ने अपराध) ले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चिए।

त्यसपछि मैले एक जना पवित्र जन बोल्दै गरेको सुनेँ, र अर्को पवित्र जनले त्यस बोल्ने निश्चित पवित्र जनलाई भने, “नित्य बलिदान, उजाड पार्ने अपराध, अनि पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई कुल्चिन दिनेसम्मको यो दर्शन कहिलेसम्म रहनेछ?” दानियेल ८:१३।

तेह्रौँ पदमा उल्लेख गरिएको “दुवै, पवित्रस्थान र सेनाको कुल्चाइ” ले परमेश्वरका दुई क्रोधहरूमध्ये अन्तिम रहेको “सात समय” लाई जनाउँछ; र नबूकदनेसरको “सात समय” ले परमेश्वरका क्रोधहरूमध्ये पहिलो रहेको “सात समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर भविष्यवाणीगत रूपमा दुवैलाई एउटै रेखाका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

म सामरियाको डोरी र आहाबको घरानाको साहुल यरूशलेममाथि तन्काउनेछु; अनि जसरी मानिसले थाल पुछेर त्यसलाई उल्टो पार्दछ, त्यसरी नै म यरूशलेमलाई पुछेर उल्ट्याउनेछु। २ राजा २१:१३

दानियेल अध्याय आठ, पद तेह्र, ई.पू. ६०७ मा आरम्भ भई यहूदाको दक्षिणी राज्यमाथि ल्याइएको परमेश्वरका क्रोधका दोस्रो रेखासम्बन्धी कुरा गर्दछ। नबूकदनेसरका “सात काल” ले ई.पू. ७२३ मा आरम्भ भई इस्राएलको उत्तरी राज्यमाथि ल्याइएको परमेश्वरको प्रथम क्रोधको रेखालाई जनाउँछ। नबूकदनेसरका “सात काल” ले बाह्र सय साठी वर्षलाई जनाउँछ, जस अवधिभर मूर्तिपूजकवादले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्च्यो, र त्यसपछि बाह्र सय साठी वर्ष, जस अवधिभर पापत्वले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्च्यो।

पापवाद भनेको केवल ख्रीष्टियन धर्मको बाह्य स्वीकारोक्तिले ढाकिएको मूर्तिपूजकता हो। मानौं, “बप्तिस्मा गरिएको मूर्तिपूजकता”। क्याथोलिक धर्ममा ख्रीष्ट वा ख्रीष्टियन धर्मको प्रतिनिधित्व गर्ने कुनै कुरा छैन। संसारले अन्धकार युगहरूको इतिहासमा त्यो तथ्य सिक्‍यो, तर १७९८ देखि संसारले त्यसलाई बिर्सिसकेको छ। पापसत्ताको हृदय पनि मूर्तिपूजकताको जस्तै छ। धर्म र धर्मसम्बन्धी अनुष्ठानहरू उस्तै छन्। नबूकदनेसरमाथि आएको “सात काल”-को न्यायमा उसलाई एउटा पशुको हृदय दिइयो। उसलाई दिइएको त्यो पशुको हृदय नै त्यस्तो हृदय थियो जसले मूर्तिपूजकताको धर्मलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, चाहे त्यो प्रत्यक्ष मूर्तिपूजकता होस् वा क्याथोलिक धर्मको रूपभित्र ढाकिएको मूर्तिपूजकता। सिस्टर ह्वाइटले प्रकाश अध्याय १२ को अजिङ्गर शैतान हो भनी चिन्हित गर्नुहुन्छ, तर गौण अर्थमा त्यो मूर्तिपूजक रोमी साम्राज्य हो।

“यसरी, यद्यपि अजिङ्गरले प्राथमिक रूपमा शैतानलाई जनाउँछ, तथापि द्वितीयक अर्थमा यो मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक हो।” The Great Controversy, 439.

“सात समय”सम्म नबूकदनेसरले प्रतिनिधित्व गरेको पशु, बाह्र सय साठी दिनसम्म अजिङ्गरको पशु थियो, र त्यसपछि अर्को बाह्र सय साठी दिनसम्म क्याथोलिकवादको पशु थियो। ती दिनहरूको अन्त्यमा नबूकदनेसर संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीक हुन्छ, जो अन्ततः झूटा अगमवक्ता हो। अगमवाणीगत रूपमा नबूकदनेसरले अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, जो आध्यात्मिक बाबेलोन बनाउने त्रिविध शक्तिहरू हुन्, र जसले संसारलाई आर्मागेडोनतर्फ डोर्‍याउँछन्। नबूकदनेसरले वास्तविक बाबेलोनको प्रतिनिधित्व गर्छ, र त्यसो गर्दा उसलाई अन्तिम दिनहरूको आध्यात्मिक बाबेलोन बनाउने ती सबै तीन शक्तिहरूको प्रतीकको रूपमा प्रयोग गरियो।

भर्खरै पहिचान गरिएको प्रतीकात्मकतालाई चित्रका लागि, “सात समय” को अन्त्यमा जब नबूकदनेसरको राज्य पुनःस्थापित हुन्छ, १७९८ मा उसको अवस्थिति पहिले निर्धारण गर्नु महत्त्वपूर्ण छ। अध्यायलाई अझ व्यवस्थित ढङ्गले अघि बढाउन प्रारम्भ गर्नु अघि, हामी दानिएल अध्याय चारमा यो मार्गचिन्ह स्थापित गर्नेछौं।

१७९८ मा “अन्त्यको समय” मा दानियलको पुस्तकको मोहोर खोलियो, र त्यसपछि त्यस पुस्तकले आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्‍यो—यस्तो बढ्दो ज्योति प्रस्तुत गरेर, जसले आराधकहरूका दुई वर्गलाई जाँच्ने, शुद्ध पार्ने, र उत्पन्न गर्ने थियो। दानियलको पुस्तकको मोहोर खोल्नु त्यस समयमा प्रकट गरिएका सत्यहरूमा आधारित तीन-चरणीय जाँच प्रक्रियाको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ।

अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे दानिएल, तिमी आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, उज्याला बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै व्यवहार गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।” दानिएल १२:९, १०।

दानिएलको पुस्तक र प्रकाशको पुस्तक मिलेर बनेको उक्त पुस्तकको मोहोर खोल्नुको भविष्यवाणीसम्बन्धी उद्देश्य भनेको, उक्त पुस्तकको मोहोर खुल्ने इतिहासकालमा जीवित रहेको पुस्ताको परीक्षा गर्नु हो। दानिएल अध्याय बाह्रमा, त्यहाँ पहिचान गरिएका तीनवटा समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरू छन्। पहिलोचाहिँ बाह्र सय साठी वर्षको अवधि हो, जसको दौरान पवित्र जनहरूको शक्ति तितरबितर पारिनु थियो।

तर हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र अन्त्यको समयसम्म पुस्तकमा मोहोर लगा; धेरैजना यताउता दौडधूप गर्नेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ। तब म, दानिएलले, हेरेँ, र हेर, त्यहाँ अरू दुई जना उभिएका थिए—एक जना नदीको किनारको यसपट्टि, र अर्को जना नदीको किनारको त्यसपट्टि। अनि एक जनाले मलमलको वस्त्र पहिरेका त्यस मानिसलाई, जो नदीको जलमाथि थिए, भने, “यी आश्चर्यकर्महरूको अन्त्य हुन अझ कति समय लाग्नेछ?” अनि मैले मलमलको वस्त्र पहिरेका त्यस मानिसलाई, जो नदीको जलमाथि थिए, सुनेँ, जब उनले आफ्नो दाहिने हात र बायाँ हात स्वर्गतर्फ उठाए, र सधैंभरि जीवित रहनुहुनेको नाउँमा शपथ खाए कि यो एक समय, दुई समय, र आधा समयसम्म रहनेछ; अनि जब उनले पवित्र जनहरूको शक्तिलाई छरपस्ट पार्ने काम पूरा गरिसकेका हुनेछन्, तब यी सबै कुराहरू समाप्त हुनेछन्। दानिएल १२:४-७।

बाह्रौँ अध्यायका अन्य दुई भविष्यवाणीय समयावधिहरू एक हजार दुई सय नब्बे दिन र एक हजार तीन सय पैंतीस दिन हुन्।

अनि मैले सुनेँ, तर मैले बुझिनेँ; तब मैले भनेँ, हे मेरा प्रभु, यी कुराहरूको अन्त के हुनेछ? अनि उहाँले भन्नुभयो, आफ्नो बाटो लाग, दानियेल; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, र सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; अनि दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। अनि जुन समयदेखि नित्य बलि हटाइनेछ, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापित गरिनेछ, त्यहाँ एक हजार दुई सय नब्बे दिन हुनेछन्। त्यो धन्य हो, जो पर्खिरहन्छ, र एक हजार तीन सय पैंतीस दिनसम्म आइपुग्छ। दानियेल १२:८-१२।

यी पदहरूमा “अन्तको समय” भन्ने अभिव्यक्ति दुईपटक उल्लेख गरिएको छ, र यसलाई दानिएलका वचनहरू खोल्ने बिन्दुको रूपमा परिभाषित गरिएको छ। “अन्तको समय” मा खोल्ने विषय भएका वचनहरू ती तीन भविष्यसूचक अवधिहरू हुन्: बाह्र सय साठी (एक समय, समयहरू, र आधा), बाह्र सय नब्बे, र तेह्र सय पैंतीस। ती तीन अवधिमध्ये दुईलाई “दिनहरू” भनेर परिभाषित गरिएको छ। तीनमध्ये दुई १७९८ मा समाप्त भए, र तेस्रो १८४३ को ठीक अन्त्यमा समाप्त भयो। यही १८४३ को ठीक अन्त्यमा हो, किनकि पदले भन्छ, “धन्य हो त्यो, जो पर्खिरहन्छ, र ... सम्म आइपुग्छ।”

“आउँछ” भन्ने शब्दको अर्थ छ—छुन्छ। यसकारण धन्य त्यो हो जो पर्खन्छ, र १८४४ को पहिलो दिनलाई पनि छुन्छ। दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको ढिलाइको समय मिलेराइट इतिहासको पहिलो निराशाबाट आरम्भ भयो, र त्यो निराशा ठीक १८४३ को अन्तिम दिनमै आइपुग्यो, र १८४३ को अन्तिम दिनले ठीक १८४४ को पहिलो दिनलाई छुन्छ। पर्खनेको आशिष् त्यतिबेला आरम्भ भयो जब ढिलाइको समय पहिलो निराशासँगै आरम्भ भयो।

यी पदहरूमा अझ धेरै कुरा सम्बोधन गर्न बाँकी छ, तर यहाँ हामीले विचार गरिरहेको बुँदा दानियलको भविष्यवाणीसम्बन्धी भूमिका हो। दानियलको पुस्तकको उद्देश्य, जसलाई उक्त खण्डमा दानियलले प्रतिनिधित्व गर्दछ, पुस्तकको मोहोर खोल्ने तीन-चरणीय परीक्षा-प्रक्रिया उत्पन्न गर्नु हो। दानियललाई अन्तको समयसम्म आफ्नो बाटो लागिरहन भनिएको थियो, जब पुस्तकको मोहोर खोल्नुपर्ने थियो। अध्यायको निष्कर्षले अन्तको समय आइपुग्दा के हुनेछ भन्ने कुरामा जोड दिन्छ।

तर तिमी अन्तसम्म आफ्नो मार्गमा लागिरहू; किनकि तिमी विश्राम गर्नेछौ, र दिनहरूको अन्त्यमा आफ्नो भागमा उभिनेछौ। दानिएल १२:१३.

दानियेलका भविष्यसूचक दिनहरूको अन्त्यमा, दानियेलको पुस्तकले आफ्नो निर्धारित स्थानमा उभिनुपर्ने थियो।

“जब परमेश्वरले कुनै मानिसलाई गर्नको लागि कुनै विशेष काम दिनुहुन्छ, तब उसले दानिएलले जस्तै आफ्ना भाग र स्थानमा अडिग भई उभिनुपर्छ, परमेश्वरको आह्वानको उत्तर दिन तत्पर, उहाँको उद्देश्य पूरा गर्न तयार।” Manuscript Releases, volume 6, 108.

१७९८ मा अन्त्यको समयमा, दानिएल आफ्नो भागमा उभिए, जसलाई पद तेहमा “दिनहरूको अन्त्यमा” भनेर व्यक्त गरिएको छ। नबूकदनेसरको “सात समय” को बहिष्कारको अन्त्यले १७९८ लाई संकेत गर्दछ, किनकि त्यो “दिनहरूको अन्त्यमा” समाप्त भएको थियो।

र ती दिनहरूको अन्त्यमा म, नबूकदनेसरले, आफ्ना आँखा स्वर्गतिर उठाएँ, र मेरो समझ फेरि मलाई फर्कियो, र मैले सर्वोच्चलाई धन्य भनेँ, र सदा जीवित रहनुहुनेलाई प्रशंसा र आदर गरें, जसको प्रभुत्व अनन्त प्रभुत्व हो, र उहाँको राज्य पुस्तादेखि पुस्तासम्म रहन्छ। पृथ्वीका सबै बासिन्दाहरू शून्यसरह गनिन्छन्; र उहाँले स्वर्गको सेनाबीच र पृथ्वीका बासिन्दाहरूमाझ आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नुहुन्छ; र उहाँको हात रोक्न सक्ने कोही छैन, वा उहाँलाई, “तपाईं के गर्दै हुनुहुन्छ?” भन्न सक्ने पनि कोही छैन। त्यही समयमा मेरो बुद्धि फेरि मलाई फर्कियो; र मेरो राज्यको महिमाका निम्ति मेरो आदर र कान्ति मलाई फर्किए; र मेरा मन्त्रिहरू र मेरा प्रधानहरू मलाई खोज्दै आए; र म आफ्नो राज्यमा पुनः स्थापित भएँ, र ममाथि अझ उत्कृष्ट महिमा थपियो। अब म, नबूकदनेसर, स्वर्गका राजाको प्रशंसा, महिमामण्डन र आदर गर्दछु, जसका सबै कार्य सत्य छन्, र उहाँका मार्ग न्यायपूर्ण छन्; र जोहरू घमण्डमा हिँड्छन् तिनीहरूलाई उहाँ होच्याउन समर्थ हुनुहुन्छ। दानियेल ४:३४-३७.

“अन्तका दिनहरू” भन्ने अभिव्यक्तिले सन् १७९८ मा भएको अन्तको समयलाई जनाउँछ। त्यसबेला नबूकदनेसर आफ्नो राज्यमा स्थापित गरिएको थियो, जुन अब अन्यजातीयतावाद र पोपवादका पशुहरूको इतिहास रहेन। त्यस बिन्दुमा, नबूकदनेसरले पूर्णरूपमा परिवर्तन गरिएको मानिसको प्रतिनिधित्व गर्थे, र त्यसो गर्दा उनले बाइबलको भविष्यवाणीको पृथ्वीको पशुको प्रतिनिधित्व गर्थे, जसले सन् १७९८ मा शासन गर्न थाल्यो, र त्यो थुमाजस्तै भएर सुरु भयो, यद्यपि अन्ततः अजिङ्गरझैँ बोल्न नियत गरिएको थियो। उनले यशैया तेइसको परिपूर्तिमा सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षसम्म शासन गर्ने पृथ्वीको पशुको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसरी उनको वास्तविक राज्यले सत्तरी वास्तविक वर्षसम्म शासन गरेको थियो। यो प्रतीकात्मकता “पूर्णतः अभेद्य” छ।

नबूकदनेसरले प्रकाशको पुस्तकको अध्याय बाह्र र तेहमा प्रतिनिधित्व गरिएका तीन शक्तिहरूबीचको एक भविष्यसूचक कडीलाई जनाउँछ। त्यहाँ तिनीहरूलाई अजिङ्गर, समुद्री पशु, र स्थलीय पशु भनेर चिनाइएको छ। प्रकाशको पुस्तकको अध्याय सोहमा तिनीहरूलाई संसारलाई आर्मागिडोनतर्फ लैजाने तीन शक्तिहरूका रूपमा चिनाइएको छ। नबूकदनेसरका “सात काल” ले ती तीनै पशुहरूलाई एकसाथ बाँध्दछ, किनकि शाब्दिक बाबेलले

आत्मिक बाबेललाई दृष्टान्त दिन्छ, र दानिएलको पुस्तकमा अवस्थित भविष्यवाणीको उही रेखा प्रकाशको पुस्तकमा उठाइन्छ, किनकि यी दुई पुस्तकले एकअर्कालाई सिद्धतामा पुऱ्याउँछन्।

नबूकदनेसरले सन् 1798 लाई अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताबीचको एक भविष्यसूचक कडीको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्दछ। सन् 1798 पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश र मिलरवादी इतिहासका लागि “अन्तको समय” थियो। विलियम मिलरलाई आफ्नो भविष्यसूचक संरचनाको सम्पूर्ण आधार मूर्तिपूजकताको अजिङ्गर र क्याथोलिकमतको पशुको आफ्नो पहिचानमाथि राख्न अगुवाइ गरियो, तर उनले संयुक्त राज्यलाई पृथ्वीको पशु र झूटा अगमवक्ताको रूपमा देखेनन्। उनले सन् 1798 मा “अन्तको समय” भन्दा अधिको इतिहास देख्न सक्थे, तर भविष्य अझै भविष्यकै थियो। सन् 1989 मा “अन्तको समय” मा, तब ती तीनवटै शक्तिहरू चिनिने थिए।

१७९८ मा अजिङ्गर र पशुको भविष्यवाणीसम्बन्धी पहिचानको मुहर खोल्नु, अध्याय सात, आठ र नौका उलाइ नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। १९८९ मा अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको भविष्यवाणीसम्बन्धी पहिचानको मुहर खोल्नु, अध्याय दस, एघार र बाह्रका हिद्देकेल नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। नबूकदनेसरले १७९८ मा आएको पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र तिनले बेलशस्सरको प्रकार प्रस्तुत गर्छन्, जसले १९८९ मा आएको तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यस कारणले, अध्याय चारमा रहेको नबूकदनेसरको दोस्रो सपना, पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

नबूकदनेजरका “सात समय” सन् 1798 मा “अन्त्यको समय” मा, आउन लागेको न्यायको चेतावनी सन्देशको आगमनसँगै, समाप्त भए। “दिनहरूको अन्त्य” मा ऊ एक परिवर्तित मानिस हुन्छ, यसरी उसले पृथ्वीको पशुको गणतान्त्रिक सीडलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब त्यो थुमाजस्तो थियो। एकै समयमा उसले पृथ्वीको पशुको फिलाडेल्फियाली प्रोटेस्टेन्ट सीडलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

बाबेलका पहिलो राजाको रूपमा, उसले बाबेलका अन्तिम राजा बेलशज्जरको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। उसको न्यायको पूर्वछाया निम्रोदको न्यायद्वारा दिइएको थियो, र त्यसले फेरि बेलशज्जरको न्यायको पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। उसको न्यायले २२ अक्टोबर, १८४४ मा अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटनलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

राजा नबूकदनेसरकातर्फबाट पृथ्वीभरि बसोबास गर्ने सबै जाति, राष्ट्रहरू, र भाषाभाषीहरूलाई: तिमीहरूलाई शान्ति प्रशस्त होस्। परमप्रधान परमेश्वरले मप्रति गर्नुभएका चिन्हहरू र अद्भुत कार्यहरू प्रकट गर्नु उचित ठाने। उहाँका चिन्हहरू कति महान् छन्! उहाँका अद्भुत कार्यहरू कति सामर्थी छन्! उहाँको राज्य अनन्तकालको राज्य हो, र उहाँको प्रभुत्व पुस्तादेखि पुस्तासम्म रहिरहन्छ। म, नबूकदनेसर, आफ्नै घरमा निश्चिन्त थिएँ, र आफ्नो दरबारमा समृद्ध हुँदै थिएँ। मैले एउटा सपना देखेँ, जसले मलाई भयभीत तुल्यायो; र मेरो ओछ्यानमा उठेका विचारहरू तथा मेरो शिरका दर्शनहरूले मलाई व्याकुल तुल्याए। दानिएल ४:१-५।

सपनाले नबूकदनेसरलाई भयभीत बनायो, र सपनाको प्रतीकात्मकताले पहिलो स्वर्गदूतको अनन्त सुसमाचारलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले मानिसहरूलाई “परमेश्वरसँग डराऊ” भनी आज्ञा गर्छ।

अनि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई आकाशको मध्यभागमा उडिरहेको देखेँ, जससँग पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई, र हरेक जाति, कुल, भाषा, र प्रजालाई प्रचार गर्नको लागि अनन्त सुसमाचार थियो, ऊ ठूलो स्वरले यसो भन्दै थियो, “परमेश्वरको भय मान, र उहाँलाई महिमा देऊ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ; र स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र, र पानीका मूलहरू सृष्टि गर्नुहुनेलाई आराधना गर।” प्रकाश 14:6, 7.

अनन्त सुसमाचार तीन चरणको सन्देश हो। पहिलो चरण, जसलाई पहिलो स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, परमेश्वरको भय मान्नु हो; दोस्रो चरण उहाँलाई महिमा दिनु हो; र तेस्रो चरण उहाँको न्यायको घडीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “महिमा” ले चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र निम्रोदको विद्रोहको कथामा दोस्रो “जाऔँ” त्यहीँ हो जहाँ सहर र धरहराको चरित्रको जाँच गरियो। त्यो एक अनुसन्धानात्मक न्याय थियो। कलीसिया र राज्यको संयोजन पशुको प्रतिमा हो, र निम्रोदको दोस्रो चरण पशुको प्रतिमा प्रकट गर्नुमा थियो; तर अनन्त सुसमाचारको दोस्रो चरणले

निम्नोदको होइन, परमेश्वरको चरित्रको महिमाकरण उत्पन्न गर्छ।

नबूकदनेसरको भय पहिलो परीक्षाको प्रतीक हो, ठीक त्यसरी नै जसरी दानिएलले बाबेलको भोजन नखाने निर्णय गरे, किनकि दानिएल परमेश्वरसँग डराउँथे। पहिलो स्वर्गदूत इतिहासमा १७९८ मा आइपुग्यो, र त्यसपछि १८४० अगस्ट ११ मा शक्ति प्रदान गरियो। नबूकदनेसरको सपना १७९८ मा अन्त्यको समयमा पहिलो सन्देशको आगमनलाई अवस्थित गराउँछ।

मैले एउटा सपना देखें, जसले मलाई भयभीत तुल्यायो; र मेरो ओछ्यानमा मेरा विचारहरू तथा मेरो शिरका दर्शनहरूले मलाई व्याकुल पारे। यसैले मैले एउटा आज्ञा जारी गरें कि बाबेलका सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई मेरो सामु ल्याइयोस्, ताकि उनीहरूले मलाई सपनाको अर्थ बताऊन्। तब जादूगरहरू, ज्योतिषीहरू, कल्दीहरू, र शकुन बताउनेहरू भित्र आए; र मैले तिनीहरूको सामु सपना बताएँ; तर तिनीहरूले त्यसको अर्थ मलाई बताउन सकेनन्। तर अन्त्यमा दानिएल मेरो सामु आए, जसको नाउँ मेरो देवताको नाउँअनुसार बेल्तशस्सर थियो, र जसमा पवित्र देवताहरूका आत्मा छ; अनि मैले उनको सामु सपना यसो भन्दै बताएँ, “हे बेल्तशस्सर, जादूगरहरूका प्रधान, किनकि म जान्दछु कि पवित्र देवताहरूका आत्मा तिमीमा छ, र कुनै रहस्यले तिमीलाई व्याकुल तुल्याउँदैन, मैले देखेको मेरो सपनाका दर्शनहरू र त्यसको अर्थ मलाई बताइदेऊ।” दानिएल ४:५-१।

सन् १७९८ मा अन्त्यको समयमा पहिलो सन्देशको आगमन, जसलाई नबूकदनेज्जरको भयद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, त्यस बिन्दुलाई चिन्हित गर्दछ जब दानियलको पुस्तकको मोहोर खोल्नुपर्ने थियो।

तर हे दानिएल, यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्त्यको समयसम्म मोहर लगाएर राख; धेरैजना यताउता दौडिनेछन्, र ज्ञान वृद्धि हुनेछ। ... अनि उहाँले भन्नुभयो, तिम्रो बाटो लाग, दानिएल; किनकि यी वचनहरू अन्त्यको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरैजना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानिएल १२:४, ९, १०.

जब दानिएलको पुस्तक “अन्तको समय” मा खोलेर प्रकट गरियो, मानिसहरूलाई ज्ञानको वृद्धि खोजी गरी जाँच गर्न आउन बोलाइयो, र त्यस आह्वानले अन्ततः उपासकहरूका दुई वर्ग उत्पन्न गर्‍यो। एक वर्गले बुझ्न सकेन र अर्को वर्गले बुझ्न सक्‍यो। बाबेलका ज्ञानी पुरुषहरू, जसलाई “जादूगरहरू, ज्योतिषीहरू, कस्दीहरू, र शकुन बताउनेहरू” का रूपमा चित्रित गरिएको छ, तिनले बुझ्न सकेनन्, तर दानिएलले बुझ्यो। बाबेलका “ज्ञानी पुरुषहरू” ले बुझ्न सकेनन्, र यसकारण तिनीहरूले दुष्टहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। दानिएलले ज्ञानीहरूको प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

हामी अर्को लेखमा दानियल अध्याय चारलाई निरन्तरता दिनेछौं।

“जोहरू परमेश्वरको कार्यप्रति अविश्वासी हुन्छन्, तिनीहरू सिद्धान्तहीन हुन्छन्; तिनीहरूको अभिप्राय यस्तो स्वभावको हुँदैन कि जसले तिनीहरूलाई सबै परिस्थितिमा ठीक कुराको छनोट गर्न डोर्‍याओस्। परमेश्वरका सेवकहरूले सधैं यो अनुभूति गर्नुपर्छ कि तिनीहरू आफ्ना स्वामीको दृष्टिअन्तर्गत छन्। जसले बेलशज्जारको अपवित्र भोजलाई हेरिरहनुभएको थियो, उहाँ हाम्रा सबै संस्थाहरूमा, व्यापारीको लेखा-कक्षमा, निजी कार्यशालामा उपस्थित हुनुहुन्छ; र जस्तै रगतविहीन हातले त्यस निन्दक राजामाथिको भयावह न्याय अभिलेख गरेको थियो, त्यसै निश्चयताका साथ त्यसले तपाईंको उपेक्षा पनि अभिलेख गरिरहेको छ। बेलशज्जारको दण्ड आगोका अक्षरहरूमा लेखिएको थियो, ‘तँ तराजूमा तोलिएको छस्, र कमी भएको पाइयोस्’; र यदि तपाईंले परमेश्वरले दिनुभएका आफ्ना दायित्वहरू पूरा गर्न असफल हुनुभयो भने, तपाईंको दण्ड पनि त्यही हुनेछ।” Messages to Young People, 229.